Omul între două Acceptări

On Februarie 17, 2016

Descoperă esența care să te reprezinte în fiecare capitol al existenței, fără să cazi într-o extremă care te determină să evoluezi spre o pasiune împinsă până la mereu alte limite.

Nimic nu părea să fie mai important pe lume, în afară de ceea ce simțeam că sunt în prima versiune a unei pelicule de film numită *"Omul între două Acceptări"* . Al cărui motor narativ, destul de firav, era alimentat prin gândurile la care ajunsesem printr-o stranie complicitate cu un soi de slăbiciune pentru imaginar, din acea impetuozitate intelectuală caracteristică făuritorilor de lumi, necesară închegării în forme clare a aspectelor mereu mișcătoare ale aparențelor.

Aparențe pe care le reduceam la legi, la esențe, ignorate de cei mai mulți așa ziși experți, asigurând acea unitate de profunzime a viziunii ce se exprimă printr-o anumită continuitate în deslușirea incognoscibilului. Apoi împachetam ușor vidul unor experiențe lipsite de sens, vagi umbre ale unor situări într-o etapă exploratorie derutantă, și le transformam într-o adevărată pasiune pentru o cunoaștere aparte.

Important era să nu uite timpul de mine sau să nu mă pierd eu în el cu acea neputință de a coordona parcursul frumos al unei reîntoarceri spre sine. Uneori îmi era de ajuns o străfulgerare de gând ca să prind drag de o călătorie în domeniul abstractului, din care să rezulte reperele unei înțelegeri multi-perspectivice. Substanța simbolică a lirismului meu inovator, de mare puritate, atras cu deosebire de imaginile de poveste care te duc cu gândul la o lume desprinsă parcă din basme, trebuia să faciliteze călătoria spre judecățile unor minți care refuză să se supună regulilor și să îmbătrânească.

Leadership: Caracteristicile pe care imaginea ta le reflectă sunt cele mai importante proprietăți ale unei ascensiuni care se face în primul rând pe criterii de organizare în spațiul relațiilor Eului creator cu provocările temporalității?

Dinaintea unui mare conducător al Persiei s-a înfățișat un personaj straniu care i-a făcut cadou un joc nou numit "Şah", apoi l-a inițiat în tainele acestei evadări din tiparele vechilor obișnuințe. Fără să-și dea seama, el a fost atras într-o cursă care nu doar l-a ruinat economic, dar i-a distrus definitiv orizonturile. Sau l-a salvat de la o continuă dilemă existențială? În orice caz, el a căzut în patima jocului de șah, preferând strategiile imaginarului față de cele de pe câmpul real de luptă. Conform legendei, marele conducător a încetat să mai fie un militar, dar pe tabla de joc nu putea nimeni să-l imobilizeze în șah-mat.

Cine știe pe ce drum te poate duce invenția unei clipe hotărâtoare care își găsește rostul în neatenția acordată unui fapt divers. Ceva exterior voinței tale, ceva imprevizibil, asupra căruia nu ai control, care determină, care are efecte bune sau rele. Prima provocare a temporalității este să reziști închiderii într-un prezent care te apasă printr-un act de mărturisire a alagerii de a trăi prin comparație cu percepția unei creații perfecte izvorâtă din proiecția subiectivă a lumii văzută de sus, dintr-un plan mai amplu.

În ceea ce mă privește, ajunsesem să nu mă mai intereseze nici infinitul cunoașterii, nici poziția de gânditor dobândită prin sudoarea minții, prin tăceri meditative. Nu mă mai interesa nici gloria izbânzii asupra spațiului și timpului pe care universul parcă mi-o hărăzise prin destin. Eram dispus să renunț la toate pentru un singur lucru, pentru această invenție de o clipă care punea capăt unei lupte surde cu mine însumi, pentru acest fenomen interesant numit "prizonierat" care-mi permitea ieșirea din starea de reflecție.

Totul începea să se reducă doar la mutări, legi și imobilizări în fața unui orizont mai larg. Am învățat să fiu tot mai cumpătat. Chiar și cumpătarea era o mutare interesantă.

Cele mai importante proprietăți ale unei ascensiuni care se face în primul rând pe criterii de organizare în spațiul relațiilor Eului creator cu provocările temporalității sunt: controlarea mai multor câmpuri de acțiune simbolică și aprecierea corectă a poziției de conștientizare a unui rol de compoziție, asumarea lui interioară și impactul emoțional pe care îl declanșează în spațiul realității de dincolo de aparențe.

Leadership: Ai capacitatea de a prilejui întâlnirea cu un „CU TOTUL ALTCEVA" prin intermediul revelației unei valențe necunoscute a personalității tale înscrise în sfera realității imediate?

Orientarea omului depinde nu doar de aspectele de conținut și de producție a experiențelor vieții, ci și de conștientizarea aspectelor mișcătoare ale aparențelor acaparate zilnic printr-o stranie complicitate cu un soi de slăbiciune amestecată cu un pic de autonomie față de normele impuse de convențiile unei autorități exterioare.

În general oamenii luptă pentru o libertate de alegere mai mare, pentru câștigarea unei modalități de a se reinventa, dar care se evidențiază mai apoi, la unii dintre ei, în disponibilitatea de a ceda unei îndeletniciri aparte, unei plăceri forțate, greu de nestăpânit. Plăcerea de a evolua într-un joc în care doar tu ești învingător este un iad înfricoșător din care nu mai poți să scapi, sau un drog puternic din care poți gusta din plin fără să fii tras la răspundere pentru consecințele experimentării lui.

Fără o esență care să te reprezinte în fiecare situație a vieții, în fiecare capitol al posibilității de a realiza scopul propus prin utilizarea unor mijloace alese, vei cădea într-o extremă care ori te va conduce spre epuizare, ori te va determina să evoluezi spre o pasiune împinsă până la mereu alte limite, slujită cu exces de zel chiar până la fanatism.

A prilejui întâlnirea cu un „CU TOTUL ALTCEVA" prin intermediul revelației unei valențe necunoscute a personalității tale înseamnă să-ți creezi oportunitatea de a te vedea din ipostaza unui narator care explică într-un mod diferit lumea în care trăiește.

O astfel de pasiune, care va genera neputința de a coordona parcursul frumos al unei întoarceri spre sine, servește totuși reprezentării devenite concrete a unei acțiuni de cotitură care schimbă anumite convingeri limitative referitoare la lumea reală. Această pasiune te poate salva de la o continuă dilemă existențială, cu prețul abandonării adevăratelor îndatoriri și obligații, care la rândul lor dezvoltă particularitatea de a vedea mai în profunzime aspectele unei alte realități sau învățături.

Să cauți perfecțiunea în oricare aspecte ale vieții personale, dar în același timp să-ți schimbi prioritățile, preferințele, dorințele și nevoile în funcție de o îndeletnicire care se dovedește mai de preț decât orice bogăție, fiindcă în ea este sădită posibilitatea accederii la un plan diferit al înaltei tale meniri, este treaba unui leadership care pretinde apelul la autonomie.

Genul acesta de autonomie îți permite o anumită marjă de manevră în spațiul libertății de a fi cine vrei să fii, un om de neînvins, precum și capacitatea de a prilejui întâlnirea cu un „cu totul altceva", cu revelația unei valențe necunoscute a personalității tale.

Leadershipul este acceptul pe care ți-l dă cunoașterea realității ca să interpretezi rolul unui personaj al cărui narator, aflat în ipostaza de Alter-Ego, apare și dispare în momentele cheie ale evenimentelor petrecute în jurul său.

Omul între două Acceptări se caracterizează prin următoarele elemente extrem de variabile: noutatea descoperirii unei forme noi de putere, în care el devine invincibil, și libertatea de a vedea mai în profunzime aspectele unei realități sau învățături diferite. Bineînțeles există si reversul medaliei, de a cădea într-o latură extremă numită fanatism.

Ai grijă cum te prezinți în fața autorității numită „obsesie", căci ea te poate ține într-un șah continuu. Orice activitate excesivă poate să taie nodul gordian al convenției cu tot ceea ce este esențial în formarea personală, anulând traseele de bază ale vieții și ale leadershipului din cauza unei complaceri într-un prizonierat care îți îngrădește privilegiul de a fi statornic în dificila și nobila ta menire.

Source: https://neculaifantanaru.com/omul-intre-doua-acceptari.html